

**Formanden** (Krabbe): Med Hensyn til det under Nr. 2 opførte Vædringsforslag, som er stillet af et æret Medlem af Udvalget, har dette ærede Medlem underrettet mig om, at det er en Uagtsaglighed, naar den Tilspøelse, som her er foreslaaet, er opført at skulle ske til første Stykke; det er det ærede Medlems Mening, at Tilspøelsen skulde ske til Paragrafens sidste Stykke. Jeg retter det herved, og Forslaget vil blive affemt som indeholdende en Tilspøining til Paragrafens sidste Stykke. De stillede Vædringsforslag med de tilsvarende Paragrafer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sattes under Et under Forhandling.

**Ordføreren** (S. A. Hansen): Det ærede Thing vil vistnok have i siist Grunding, at der, da dette Lovforslag var til anden Behandling under Forhandlingen om den Paragraf, som angaar offentlige Forsamlings Afholdelse, fremkom Spørgsmaal om et af den forrige Justitsminister udstedt Cirkulære til Amtmændene, der igjennem dem skulde meddeles Politimestrene. Der var forskjellig Omtale angaaende dette Cirkulære, og Udvalget har derfor henvendt sig til den ærede Justitsminister med Anmodning om at faae meddelet en Gjenpart deraf. Den ærede Justitsminister har derefter oversendt Udvalget en Afskrift af Cirkulæret, og har med det Samme underrettet os om, at hans Forgjænger, Geheimetatsraad Klein, endog gjerne faae, at det bringes til Udvalgets Kundskab. Da det er ganske kort, skal jeg nu tillade mig at oplæse det for Thinget. Cirkulæret er af 23de Marts 1875 og er rettet til samtlige Amtmænd. Det lyder saaledes: „Da Ministeriet har bragt i Erfaring, at offentlige socialistiske og deslige Møder efter forudgaaet Bekjendtgørelse herom undertiden afholdes om Søndagen, finder Ministeriet sig opfordret til at anmode Hr.“ — og derefter Titelen — „om i Fortrolighed“ — disse Ord „i Fortrolighed“ ere underfregne — „at instruere de dem undergivne Politimestre om ikke at meddele de til saadanne Møders Afholdelse om Søndagen efter Kl. 4 i Medfør af Frd. af 26de Marts 1845 § 11 fornødne Tillaelser.“ Saaledes som jeg tillod mig at udtale ved 2den Behandling, viser det sig nu, hvad jeg maatte formode, at Cirkulæret i et bestemt Punkt er utydelig affattet. Det ærede Medlem, som dengang var Justitsminister, sagde her i Salen ved 2den Behandling, at han ikke havde forbudt andre Møder eller paalagt Politimestrene at forbyde andre Møder end socialistiske; men Thinget vil se, at der i Cirkulæret staar „socialistiske og deslige“ Møder. Dette Ord „deslige“ maa jo have en Betydning, og altsaa angaar Cirkulæret ogsaa Møder, som ikke ere socialistiske. Det maa være disse Ord „og deslige“, som have ført flere Politimestre paa Vilbør. De have maattet spørge sig selv om, hvad „deslige“ Møder er, og

de have svaret sig selv, at det er andre politiske Møder. Det er altsaa ved Ordet „deslige“, at Utydeligheden er kommen ind, idet Cirkulæret efter den forrige Justitsministers Mening ikke skulde gjælde andre Møder end socialistiske, og det fremgaar klart af Cirkulæret, hvorved Amtmændene anmodes om i Fortrolighed at instruere Politimestrene i saa Henseende. Jeg kan godt forstaa, at Politimestrene, som jo maa lyde deres Foresatte, have opfattet Ordene „og deslige“, som de have gjort, og jeg finder derfor, at der havde været Grund for den forrige Justitsminister til, da det jo ikke kan have været ham ubekjendt, at der rundt omkring i Landet opstod stærk Bevægelse blandt Politimestrene i saa Henseende, nærmere at meddele dem en Forklaring over, hvad disse Ord „og deslige“ skulde betyde. Ved samme Leilighed skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem — jeg beklager at han ikke er tilstede — ved anden Behandling udtalte, at han fra sin tidligere Stilling som Justitsminister havde Kundskab til Udskilligt angaaende mit Forhold til Socialisterne, men at han ikke vilde meddele det; han kunde meddele Udskilligt, hvis han vilde, men han vilde ikke. Jeg har siden tænkt over dette, og jeg tror mig berettiget til at sige, at det ærede Medlem efter en saadan Udtalelse skulder mig og skulder Offentligheden at sige, hvad det er, han veed. Jeg mener, at det ikke er tilladeligt at faste en Beskyldning over paa en Mand med saadanne tvivlsomme og tvetydige Udtryk. Veed han Noget, skal han, efter at have sagt saa Meget, ogsaa sige noget Mere; har han sagt A, maa han ogsaa sige B. Han bør meddele Offentligheden, hvad han har erfaret, men som han sagde, han ikke vilde sige. — Efter disse Udtalelser skal jeg gaa over til de af Udvalget stillede Vædringsforslag, idet jeg ikke skal udtale mig om Vædringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 4, forinden de ærede Forslagsstillere have motiveret dem. Udvalgets Forslag under Nr. 1 tilsigter at rette et Udtryk, som blev paatalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), hvilken Paatale Udvalget har fundet fuldstændig begrundet. Der er i Paragrafen Tale om Kjørsel med Arbeidsvogne, men det ærede Medlem oplyste, hvad Enhver maa sande, saasnart man kommer til at tænke derpaa, at Flere og navnlig Landboere ikke have andre Vogne end Arbeidsvogne, saaledes at de altsaa, naar de skulle føre, ogsaa naar de skulle føre til Kjøbstaden, ere nøbte til at benytte saadanne Vogne. Da det nu dog ikke kan være Meningen, at disse Vogne ikke maa bruges, men at det kun er Arbeidskørsel, der skal være forbudt til den bestemte Tid, har Udvalget været enig om at foreslaa „Kørsel med Arbeidsvogne“ forandret til „Arbeidskørsel“, hvilket Udtryk maa antages at træffe den rette Mening. Den anden Rettelse i § 1 er blot en Redaktionsforandring, som er bleven nødvendig paa